

Dyserythropoietisk Anemi och Myopati (DAMS) i Engelsk Springer Spaniel.

Detta sjukdomskomplex har först beskrivits i tre besläktade hundar i Australien i början på 90'talet. Sedan 2019 har det diagnostiserats fem fall i Sverige där alla hundar var besläktade med varandra, och även med hundarna från Australien. Forskning har lett till upptäckt av en genmutation i EHBP1L1 genen som leder till utveckling av sjukdomen. Mutationen har även setts i valpar som dog kort tid efter födseln. Arvsgången är recessiv, varför avel med bärare och fria djur kan fortgå utan risk för nya drabbade individer, och genom avelsprogram med test av tilltänkta avelsdjur kan man undvika att nya hundar med DAMS föds. Att leva med sjukdomen påverkar hundens livskvalité avsevärd då den inte kan utföra sina basala behov, och svenska DAMS hundar har avlivats till följd av sjukdomen i ålder mellan 1–7 år.

Sjukdomskomplexet har två huvuddelar:

1. Dyserythropoes: Defekt i utvecklingen av de röda blodkropparna som resulterar i anemi (blodbrist) med för få och små röda blodkroppar, som innehåller mindre hemoglobin än vad som är normalt med förändring av deras form till följd. Detta påverkar förmågan att binda och transportera syre. Benmärgen ökar då produktionen och skickar ut omogna röda blodkroppar i olika stadier som har sämre förmåga att transportera syre. Blodprov från en hund med DAMS kommer visa blodbrist, små röda blodkroppar med för lite hemoglobin, samt ökat antal kärnförande (omogna) röda blodkroppar.
2. Polymyopati (nedsatt muskelfunktion i flera muskler): Kan visa sig som svaghet, smärta från musklerna, muskelförtvining, släpande gång, svårt att gapa och tugga, samt megaesofagus (förstorad matstrupe). Svårigheter att äta, uppstötningar, och lunginflammation på grund av felsväljning kan uppstå vid megaesofagus, vilket kan leda till livshotande sjukdom. Drabbade hundar börjar visa symtom kort efter födseln och muskelförtviningen fortskrider över tid till dess att hunden inte längre kan gå, hoppa, äta, dricka och röra sig ohindrat. Det är individuellt hur lång tid det tar innan symtomen tilltagit i en sådan grad att hunden inte längre kan leva med sjukdomen. Två av de australiska hundar hade även förstorad hjärta, vilket dock inte har observerats i några av de svenska hundar som obducerats. Muskelbiopsier från hundar med DAMS visar på en såkallad centronukleär myopati, vilket kan ses vid en rad olika medfödda muskelsjukdomar och därmed inte är speciellt kännetecknande för DAMS.